

231 ВЕЧІРНЯ ЗОРЯ ЗАКРИВАВИЛА НЕБО

Закат обагрився кривавою зарею

Н. П. Храпов

1. Ве_ чір_ ня зо_ ря за_ кри_ ва_ ви_ ла не_ бо, згу_

2. О_ стан_ ні_ ї си_ ли сла_ бі_ ють по_ ро_ ю в не_

3. Хоч ми у кай_ да_ ни во_ ро_ жі за_ ку_ ті і

4. В страж_ дан_ нях тяж_ ких ми ду_ ше_ ю вто_ ми_ лись, о_

5. На пів_ но_ чі й пів_ дні, на за_ хо_ ді й scho_ ді страж_

6. Ді_ тей і дру_ жин у мо_ лит_ ві при_ но_ сим, в скор_

1. _ща_ єть_ ся мо_ рок ніч_ ний, жа_ гу_ чі по_ тре_ би при_

2. _рів_ ній за прав_ ду бор_ ні, та Сло_ во спо_ ко_ ю го_

3. сіт_ ка нав_ ко_ ло сталь_ на, да_ ле_ ко від дру_ зів, у

4. _по_ ро_ ю на_ шо_ ю будь і го_ ло_ ви си_ ві під_

5. _даль_ ців Сво_ їх збе_ ре_ жи, в ча_ си не_ спо_ ко_ ю Сво_

6. _бо_ тах Ти їх не по_ кинь. За бу_ рі і гро_ зи, за

1. _но_ сим до Те_ бе, по_ чуй нас, І су_ се бла_ гий.

2. _то_ ві з То_ бо_ ю нес_ ти по до_ ро_ зі зем_ ній.

3. сві_ ті за_ бу_ ті, та Ти па_ м'я_ та_ єш про нас.

4. _ня_ ти дай си_ ли, щоб зно_ ву ба_ дьо_ ро йти в путь.

5. _є_ ю ру_ ко_ ю їм сльо_ зи пе_ ча_ лі у_ три.

6. ра_ дість і сльо_ зи То_ бі, Бо_ же, сла_ ва! А_ мінь.